

навпаки – гордо і вільно спілкуватися, розуміти і знати, що він є громадянином України. Відомий німецький філософ Карл Маркс сказав, що “Чужою мовою розмовляє у державі або гість, або найманець, або окупант, який нав’язує їй свою мову”.

Доцільно у правову державну програму включити корегувальні механізми впливу на суспільство: соціальну профілактику щодо попередження аморальної поведінки та нецензурної комунікації; соціальну реабілітацію та психологічні терапевтичні методи допомоги людям зі Сходу; психокорекційні терапевтичні методи адаптації до сучасних умов; внести корегувальні психолого-педагогічні програми підтримки щодо розвитку та відродження національної культури та мислення.

Сьогодні аудиторія повинна почути на всіх каналах засобів масової інформації сутність та значимість української мови, розвиток психолого-інформаційної українізації, що сприятиме досягти позитивного ефективного результату, використовуючи виховний комунікативно-інтроформаційний метод впливу. Якщо впровадити усі механізми програмного корегування суспільства впливами українізації, націоналізації та патріотизму, тільки тоді, ми зможемо досягнути поширення високого регіонального мовного розвитку у правосвідомості кожного українця.

Новіков М.М., доцент кафедри галузевого права юридичного факультету Херсонського державного університету, кандидат юридичних наук, доцент

ДО ПИТАННЯ ПРО ЮРИДИЧНІ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ЗАСОБИ СТИМУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ТА РОЗПОВСЮДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ МОВИ

Безсумнівно, розвиток та розповсюдження української державної мови на теренах України є актуальною темою, правове регулювання якої здійснюється ст. 10 Конституції України, законами України “Про державні засади мовної політики”, “Про ратифікацію Європейської хартії регіональних мов або мов меншин”, “Про ратифікацію Рамкової конвенції Ради Європи про захист національних меншин”. Відомо, що державна українська мова є рушійною силою єднання

будь-яких соціальних груп, народностей, націй в “єдине джерело державної влади” – народ України. Згуртованість останнього століттями формувала державну самобутність, що знайшла свій вияв у мовних особливостях та традиціях. Мова, як цінність сучасного українського народу, зберігалася та була виплекана нашими пращурами протягом двох тисячоліть від Різдва Христового. Вони окропили і Мову, і Землю потом, кров’ю та створили єдину “незалежну, суверенну, самостійну, соціально-демократичну, правову” та європейську державу, яка має міжнародно-правовий статус та історичну символіку України.

Тому подолання державної кризи, забарвленої подіями 2013-2014 років, які відбулися та відбуваються в Україні шляхом революційних переворотів, сепаратизму, військових внутрішньодержавних та міждержавних конфліктів, пропонуємо починати по – новому, з удосконалення юридичних та соціально-економічних засобів стимулювання розвитку та розповсюдження української державної мови, усупереч домінуючим управлінським методам переконання та примусу. Із наукової літератури відомо, що стимули це так і мотиваційні принципи, правила, методи, засоби юридичного, економічного, соціально-культурного та політичного характеру, що сприяють ефективному розповсюдженню української державної мови на все населення України та сфери його життя. Передумовою цього умовиводу став аналіз відомих мотиваційних теорій К. Адлерфера, Д. Мак-Клелланда, А. Маслоу, Ф. Харцберга, поглядів українських науковців: О. Бандурки, В. Бевзенка, П. Макушева, І. Марунича, Л. Тимченка, Г. Яворської та ін.

На підставі викладеного пропонуємо: у КЗпП ввести щомісячне заохочення до 5 % зарплати працівникам за активне використання української мови у професійній сфері (незалежно від форми власності організації); заохочувати щорічно преміальними осіб, які перемогли у конкурсах професійного мовного знання (їх доцільно проводити двічі на рік); у ВНЗ організувати переклади українською наукових праць провідних науковців – українців за походженням – з історичних часів до сучасності, із забезпеченням доступу до них через друковані та Інтернет - видання.

Таким чином, корисно формувати фундаментальну українську науку. Для цього доцільно звертатися до української

діаспори Австралії, Канади, Росії, США та інших країн за інформаційною допомогою. Отже, 06.11.1997 року було підписано Указ Президента про встановлення в Україні свята – Дня української писемності та мови, яке відзначається щорічно 9 листопада, із вшануванням пам'яті Преподобного Нестора Літописця. Не вистачає тільки бюджетних витрат на державну мовну політику.

Для ефективного розвитку та розповсюдження української державної мови доцільно створити науково обґрунтовану Державну урядову програму політичного, правового, соціального, економічного, наукового, технічного стимулювання конкретними бюджетними коштами державної мовної політики. Це реально прискорить урядові спроби об'єднати під прапорами України Народ, розділений мовно та умовно на схід та захід, кримчаків та українців, не говорячи про віруючих, багатих та бідних.

Гавловська А.О., старший викладач
кафедри галузевого права
Херсонського державного університету

ВИМОГИ ДО МОВИ ДЕРЖАВНИХ МОЛОДІЖНИХ АДРЕСНИХ ТА КОМПЛЕКСНИХ ПРОГРАМ

Державні молодіжні адресні та комплексні програми – це вид нормативно-правових актів, які визначають комплексні засади створення організаційних, соціально-економічних, політико-правових умов соціального становлення і розвитку молодих громадян України та заходи адресного сприяння реалізації прав та інтересів визначених категорій молоді і окремих молодих осіб.

Оскільки державні молодіжні адресні і комплексні програми відносяться до нормативно-правових актів, то вимоги до їх структури та мови оформлення повинні відповідати загальним вимогам, які висуваються до відповідних видів нормотворчих документів.

Керуючись у дослідженні методичними рекомендаціями щодо проведення правової експертизи проектів нормативно-правових актів, ми вважаємо, що структура державної молодіжної адресної та комплексної програми повинна мати наступні